

Til § 267

Den foreslåede bestemmelse i § 267 svarer til den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 f, som også gælder for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 67 a, der bl.a. henviser til aktieselskabslovens § 136 f. Der er ikke på dette punkt tilsigtet materielle ændringer.

Spaltningsdirektivet indeholder ingen generelle bestemmelser om, at aktionærerne i det indskydende selskab kan forlange sig indløst eller lignende rettigheder.

Efter de gældende regler for spaltning er der imidlertid en vis beskyttelse af kapitalejere i det indskydende selskab, idet disse kapitalejere kan kræve godtgørelse af selskabet, hvis de pågældende tager forbehold herom på generalforsamlingen, hvor spaltningens gennemførelse beslutes, og hvis vederlaget til kapitalejere i det indskydende selskab ikke er rimeligt og sagligt begrundet, jf. den hidtidige bestemmelse i § 136 c, stk. 3, der foreslås videreført i § 259, stk. 3.

Rets sagen skal, ligesom ved fusion, anlægges senest 2 uger efter, at beslutningen om spaltningen er truffet i alle de bestående selskaber, der deltager i spaltningen, og sagen skal anlægges mod det indskydende selskab.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens praksis har siden 1990 været, at en berostillelse af en gennemførelse af fusion eller en spaltning som følge af et erstatningsforbehold er afhængig af, hvorvidt det fremgår af vurderingsmændenes erklæring, at vederlaget for kapitalandelene i det ophørende selskab ikke er rimeligt og sagligt begrundet. Hvis det i vurderingsmandens udtalelse erklæres, at vederlaget er rimeligt og sagligt begrundet, registrerer styrelsen således gennemførelsen af en spaltning på trods af en kapitalejers forbehold om at kræve godtgørelse af selskabet. Dette gælder dog ikke, hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, inden spaltningens gennemførelse er blevet registreret, bliver vidende om, at aktionæren har anlagt en retssag om vederlaget.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administrative praksis blev i 2004 ved lov nr. 226 af 31. marts 2004 kodificeret i aktieselskabslovens § 134 f (fusion) og § 136 f (spaltning).

Den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 f er efterfølgende blevet ændret i forbindelse med, at det blev muligt for kapitalejere i enighed at beslutte, at der i en konkret spaltning ikke skulle udarbejdes en vurderingsmandsudtalelse om planen, herunder vederlaget.

Den dagældende affattelse af § 136 f bygger således - ligesom den tilsvarende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 f ved fusion - på en forudsætning om, at der altid er en vurderingsmandsudtalelse om planen, herunder vederlaget, hvis det som led i en spaltning er muligt at yde kapitalejere i det ophørende selskab et sådant.

Muligheden for at registrere gennemførelse af en spaltning vil fortsat være afhængig af, om det fremgår af vurderingsmændenes udtalelse om planen, at vederlaget for kapitalandelene i det indskydende selskab er rimeligt og sagligt begrundet.

Hvis vurderingsmanden i sin udtalelse konkluderer, at vederlaget ikke er rimeligt og sagligt begrundet, eller hvis kapitalejere i enighed har fravalgt vurderingsmandens udtalelse, kan gennemførelse af en spaltning først registreres efter udløbet af den 2-ugers frist, som kapitalejere har til at få anlagt deres sag ved domstolene.

Efter udløbet af 2-ugers fristen er det aktieselskabslovens § 136 h, jf. § 136 i, som foreslås videreført i henholdsvis § 268 og § 269, der regulerer om spaltningens retsvirkninger kan indtræde, og om spaltningens gennemførelse dermed kan registreres.

Den skitserede fremgangsmåde sikrer, at en kapitalejer, der tager forbehold om godtgørelse fra selskabet, efter kapitalejere i enighed har fravalgt vurderingsmandens udtalelse, vil have samme retsstilling som, hvis vurderingsmanden i sin udtalelse var kommet frem til, at vederlaget ikke var rimeligt og sagligt begrundet. Retsstillingen for den pågældende vil som følge heraf ikke være forringet.

Hvis en kapitalejer ikke har givet samtykke til at fravige kravet om en vurderingsmandsudtalelse, og udtalelsen ved en fejl desuagtet ikke er blevet udarbejdet, vil kapitalejeren således være stillet, som om der var udarbejdet en vurderingsmandsudtalelse, hvor vurderingsmanden havde konkluderet, at vederlaget ikke var rimeligt og sagligt begrundet. En sådan fejl vil dermed ikke betyde, at den pågældende kapitalejers ret til godtgørelse og behandlingen af kapitalejers forbehold om godtgørelse bliver anderledes, end hvis der var udarbejdet en udtalelse, hvor vurderingsmanden havde konkluderet, at vederlaget ikke var rimeligt og sagligt begrundet.

Det bemærkes, at berostillelse alene bliver relevant, når der er taget forbehold om godtgørelse fra selskabet på generalforsamlingen i forbindelse med vedtagelsen af en spaltning.

§ 136 f i aktieselskabsloven anses fortsat for hensigtsmæssig af hensyn til kapitalejere i de ophørende